

Dag, har Indenrigsministeren ønsket, at den først paa Dagsordenen opførte Sag foreløbig maa udsættes, og vi gaa derfor til den anden paa Dagsordenen opførte Sag, som er:

Første Behandling af Forslag til Lov om Konsulatafgifter.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2779).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Formanden (Høgsbro): Der er indløbet en Trykfejls i Lovforslaget, nemlig i dets § 2, hvor der i 5te Linie staar „1³/₄ Dre“ i Stedet for „1¹/₄ Dre“.

Bøffen: Da vi for 4 Aar siden forhandlede denne Sag om en Reform af Konsulatafgifterne — Loven af 5te April 1888 — saa ville ærede Medlemmer, som den Gang vare til Stede, erindre, at der blev foreslaaet af Regeringen, at Konsulatafgiften nedsattes fra 3 Skilling til 5 Ore, men at man i Landstinget gik videre og foreslog de nu gældende Regler, hvorefter Afgiften nedsattes til det halve for Sejlskibe inden for Kap Finisterre og for al Skibsfart mellem Tegel-Vindesnæs og Rygenwalde-Kalmar, hvilke Bestemmelser saaledes bleve indsatte i Loven ved Landstingets Initiativ, og det Resultat, der fremkom af denne Forhandling i det andet Ting, blev accepteret her i Folketinget uforandret, dog ikke fordi man var fuldt ud tilfreds med, hvad der dermed var opnaaet, men fordi man mente, at der i Øjeblikket ikke kunde opnaas mere, og fordi man erkendte, at det ny, som Loven den Gang gennemførte, var et virkelig Fremstridt, som man derfor burde modtage. Jeg gaar nu ud fra, at en Reform, der er gennemført under Landstingets Auspicer, ogsaa har saa stærkt Jodfæste, at et Tilbagestridt fra denne Reform vel ikke behøver at befrygtes. Her i Tinget vare naturligvis Ønskerne væsentlig videregaaende, men man opatte Forhandlingen derom til et Tidspunkt, da denne Lov skulde underkastes en Revision, hvilken i Loven er bestemt at skulde ske inden Udgangen af 1891. Da Forarbejderne imidlertid i Hjør ikke vare tilendebragte blev denne Respit udvidet til Udgangen af 1892, og vi staa altsaa nu ved det Tidspunkt, da Revisionsfristen er lige ved at udløbe. Det er altsaa for saa vidt paa høje Tid at optage denne Sag. Det Forslag, som her foreligger fra Regeringens Side, indeholder ikke noget meget væsentlig nyt,

men det indeholder desværre et Tilbagestridt fra den Reform, som blev gennemført i 1888, et Tilbagestridt paa et Punkt, som vistnok paa ingen Maade kan ventes at ville finde Tilslutning her i Tinget. Hvad man nemlig opnaaede i 1888 var dels en lille Nedsættelse i Konsulatafgiften i al Almindelighed fra 3 Sk. til 5 O.; men ved Siden deraf tillige, og det er navnlig det, der indkom ved Landstingets Initiativ, en Nedsættelse af Afgiften til det halve, dels for hele Sejlskibsfarten inden for Kap Finisterre, altsaa væsentlig for hele den europæiske Sejlskibsfart, og dels for alle Skibe i Farten mellem Tegel og Vindesnæs paa den ene Side samt Rygenwalde og Kalmar paa den anden Side. Forslaget, som her foreligger, bibeholder den sidste Bestemmelse, altsaa om en Nedsættelse i Konsulatafgiften for al Skibsfart inden for Vinen fra Tegel-Vindesnæs til Rygenwalde-Kalmar, men har derimod opgivet den Begunstigelse for Sejlskibsfarten, som findes i Loven af 1888, nemlig om Nedsættelsen til det halve af Konsulatafgifterne for Sejlskibe i europæiske Farvande. Over for den Stemning, som utvivlsomt er til Stede her i Tinget med Henhyn til Begunstigelse for den for øvrigt saa stærkt trykkede Sejlskibsfart, gaar jeg ud fra, at denne Bestemmelse om at opgive Begunstigelsen for Sejlskibsfarten ikke her vil kunne finde Tilslutning. Smidlertid gik Fordringerne, som jeg allerede da htrede, den Gang og vistnok ogsaa nu fra Skibsfartens Side i det hele bethdelig videre, og har vistnok fundet sit Udtryk den Gang i en Erklæring fra Grossererersocietets Komite, som gik ud paa, at man skulde frigive Skibsfarten for Konsulatafgifter, for saa vidt Skibene ikke benyttede Konsul. Dette er jo i og for sig et meget naturligt Krav fra Skibsfartens Synspunkt, idet der stges, at det Skib, der ikke benytter Konsulens Tjeneste, bør heller ikke betale den. Jeg vil dog imidlertid sige, at der ogsaa kan indvendes adfælligt imod denne Fordring, idet man med Rette har gjort gældende, at de Skibe, som mindst benytte Konsul, og som altsaa efter en saadan Regel vilde blive fritagne for Konsulatafgiften, ere i Reglen Skibe, der ere paa saadanne Nedeeriers Hænder, der bedst have Raad til at udrede denne Afgift. Der er jo ingen Tvivl om, at det er de større Nedeerier, der særlig ere indrettede saaledes paa de forskellige Pladser i Verden, at de ere i Stand til at undvære Konsulens Hjælp, idet de have andre Juldsmægtige og Agenter der; hvortilmod det er Skibe, der ikke ere i Hænderne paa de større Nedeerier, og særlig vel ogsaa de mindre